

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Nok et Brev til Professor Sibbern fra N. F. S. Grundtvig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 258. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1836_562-txt-shoot-idm130/facsimile.pdf (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Kirke - Tidende

udgiven af

Jac. Chr. Lindberg

Fjerde Aargang.

24. April

3 Søndag eller Paask.

Man trykker, S. Norsted, Tryk paa Højesterets Foring hos S. Christen & Co.

Nok et Brev til Professor Sibbern fra N. F. S. Grundtvig.

De ønsker, at hvert private Følelse ei maa lide nogen Forandring ved vor æfentlige Tids, og det, mener jeg, maa det ogsaa, følger af sig selv, som skulde der ikke nogen Forandring, maatte det kun blive mere Verdensforandring end i de sidste 25 Aar, som vi lærde bedre at forstaae hinanden paa det nærværende Tids. Hvad betyder mig angaar, da er jeg en gammel Frigymd, vant til Medmænd, der indgik, som De, staaende mit Hjerte, men sigtede mest efter det, der sikrer Livet og er altsaa lettere at naae end Hverdet, og derfor kan det aldrig faare min Omfavnighed, hvad De i det sidste Ord siger om min Færd og Tænkning, som er noget, der ogsaa skal ændres, eller man godt maa sig forsvare af en Mand, der tænker ved hvad han gjør, og hvad han vil og har sin Færd i sin Næse.

Nar jeg derfor finder det nødvendigt og temmelig at modvillig Deres sandere Udvikling med Lindberg, mig og den Sag, vi have stridt og lidt for, da er det det alle mine Opbyggelse af det gamle, eller at drage Færd af de Nidvord, De kan have gjort, men om muligt at opbygge og tilhøppe Billedet til en Udvikling, der, da den ikke naaer til Hjertet, heller ikke kommer dristig; thi kun forsvandt det vil lyttes mig, gjer jeg Gavn, og Gavn er, ef-

ter min Udvikling, den rette Mands-Ord for Ungdomens Synder.

Somligt jeg nu kan sige, kommer Deres Udvikling af at De betragter Sagen blot fra Deres indvirkning paa Gavn - Punkt; thi som snart jeg vil sige mig paa en lignende, saaledes Sagen samme Udvikling i mine Dage. Betragtter jeg mig nemlig blot som Skald og Digtermand, hvad skulde jeg da bære mig om, hvorvidt en theologisk Professor og saavel Professor eller andre kunde finde sig i min Udvikling om den af Verne - Vort i sig selv eller Dets Færd til Guddommen, og kunde end Udviklingens Deltagelse, og Vort til at opstaae til efter sit Hverdet, endda have gjort mig paa-krævede og intolant, maatte være i Hæst med en dybskabt Erfaring dog vel nu have lært mig bedre at være billig og færd i Næse. Et det nu betyder gæst og for mig, at en christelig Stats-Mand er et blot og bart ja-velkøbt Værd, der ei har mindre christelig Realitet, og hvor kan virkelig forstanden, naar Lovens indflydelse sig til en vis „udvortes Tugt“ for hertelig Deltagelse, men lader baade Tro og Lærdom være som selv sin dets hertelige og sandelige Natur udleverer, ser, da finder det fra den indvirkning eller Gavn - Punkt rent Naar det at bære sig paa verdslig Møghed for Troen og paa Lærdom og Verden, da Man i hertelige Fald kan modvillig Medmændene til at fælle med sig under Været. Somligt har jeg sat mig paa Deres

